

medens de overdrevene Fordringer nu gjøre det umuligt for Enhver, at komme ind paa en Aflesning. Da Saavidt jeg veed, har der til Dato kun været en eneste, der har kunnet tænke paa en Indløsning af Byggefrihedens og det er Kjøbenhavns Commune. Jeg troer ikke, at nogen eneste Privatmand fra November til Dato, har gjort eller kunnet gjøre det mindste Skridt, for at studele Byggefrihedens for sin Eiendom, og det er meget beklægt, at den høitærede Minister ved, at true med Nedrivelsen om fem Aar af Bygninger, som have staaet upaatalte i en Række af Aar, har villet udøve en Dvang paa dem, i uvertimod det, som har været Rigsdagens Bestemt med den paa gjældende Lov. In. 207 no. 200.

Talder: Skøndt jeg hører til de nye Medlemmer af Thinget, og til hvilke den ærede Forslagsstiller flere Gange hentydede, har jeg dog ingen Tinde været ukendt i Høve med de Forudsætninger, under hvilke Loven af 6te Sult 1867 blev vedtagen, eller med de fra denne Lov, og dens Forudsætninger, meget afvigende Ansættelser, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgstreds (Wille) ved tidligere Leiligheder har afdelt her i Thinget, og som han ikke har undladt atter idag, at gjentage. Det ærede Medlem sagde ri. tignof, at Enhver maatte betragte Loven af 1867 som det Udgangspunkt, hvorfra denne Sag skulde fremmes, men det forekom mig rigtignof, at han næsten i samme Aandedræt anlagde en ganske anden Maalestok paa Bedømmelsen af disse Forhold, nemlig en saadan, som stemmer med den Ansættelse, der i sit Tid blev underkendt ved den nævnte Lov. Det er dog kun ganske enkelte Punkter ved hans Fremstilling, som jeg skal tillade mig at berøre. Jeg skal da først gjøre opmærksom paa, at det ingenlunde er Tilfældet, at § 5 i den Lov af 6te Sult 1867 fastholder, at Planen kun skal foreskrives i Retsningslitterens og Brevene af Hovedadgangene til Staden samt af en Tværgade, der er bestemt til at forbinde disse Hovedadgange med hinanden, thi det tilføies umiddelbart derefter, at Planen tillige skal fastsætte det Forudtagne angaaende de andre Veje, Gader og offentlige Pladser, om hvis frem-

tidige Anlæg det allerede paa den Tid maatte findes bestemt, og det tilføies endelig, at alle de heromhandlede Grunde skal Regjeringen være berettiget til for Statens Regning at appropriate. I dette Stykke tog uafsaan det ærede Medlem fejl. En anden Feiltagelse, hvorpaa jeg blev opmærksom under hans Foredrag, var den, at han antog, at alle de Bygninger, som vare opførte i Genhold til Reverser, skulde borttages, indem 1872, men dette er ikke Tilfældet, som ere opførte i Genhold til Reverser, skulde borttages inden 1875, og det er kun dem, som ere opførte uden Tilladelse, der skulle borttages inden 1872. Der er ogsaa en temmelig væsentlig Forskjel imellem den Måde, hvorpaa det nævnte Udvalgs Fleertal og det ærede Medlem som Minderet betragtede denne Sags Udvalgets Fleertal opfordrede ikke Regjeringen til ikke at udøve nogen omhelst Dvang paa disse Grundteere, hvorefter det udmærket sigtelmed imellem forskellige Classer af Bygninger, idet det sagde, at med Hensyn til visse Classer af Bygninger burde Cierne vistnok ikke wings til at borttage dem. Endelig skal jeg med Hensyn til Udforesen af Commissionens øvrige Arbejder bemærke, at der ganske vist har fundet enkelte Ubilligheder, og ogsaa visse comiffe Tilfælde Sted, men det kan naturligvis ikke være Andet ved en saadan omfangsrig Fortæring, som Commissionen har haft at udføre, men i Almindelighed maa jeg rigtignof antage, at Commissionen ikke har ansat Grundene for høit. Der er et Punkt, hvort jeg er enig med det ærede Valer, nemlig det, at der findes en meget stor Mødsigelse Sted imellem den Måde, hvorpaa Commissionen har ansat Verdforsøget, og den Måde, hvorpaa Retsningsværkerne, og den Måde, hvorpaa Retsningsværkerne mere vurderede af Regjeringen ved Afhændelsen til Communen, men mon denne Mødsigelse ikke skulde finde sin Forklaring, ikke der, at Commissionen har ansat sine Grunde for høit, men i, at Regjeringen har ansat de Grunde, som den har afhændet til Communen, meget for lavt. Jeg antager i det Gråd det sidste, og jeg kan ikke være enig med det ærede Valer, at det skulde være en heldig